



Alzina de Can Pipa

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer del Carme cruïlla Carrer de La Cisa
Alçada: 133

Coordenades:

Latitud: 41.51497
Longitud: 2.35617
UTM Est (X): 446276
UTM Nord (Y): 4596126

Classificació

Número de fitxa 08214 - 186
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Vilassar de Dalt (Pl. de la Vila, 1 - 08339)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 02/02/2015 - 01:00

Descripció

L'alzina de Can Pipa (*Quercus ilex* subsp. *ilex*), es troba situada a la cruïlla dels carrers del Carme i camí de la Cisa, prop de la masia que li dona nom. Està completament desproveïda de vegetació arbustiva i enfiladisses. Mesura 15 m d'alçada total x 10 m de capçada perpendicular per 2,40 m de volt de soca i 1,86 m de volt de canó. El tronc és llarg i esvelt; des de ran de terra fins a la creu mesura 4 metres. L'escorça és

fosca i clivellada. Per sobre de la creu neixen tres branques potents que es van bifurcant i formant la brancada actual que dona forma a una capçada irregular, en part degut a la poda. Les fulles més tendres tenen un marge dentat i punxant. L'anvers és de color verd fosc i el revers blanc i pelut,, sobretot a les fulles més velles. El fruit és el gla, amb les escames de la cúpula no punxants. L'alzina floreix als mesos d'abril o maig i les glans maduren al començament de la tardor. S'observen podes antigues de la brancada principal que no han impedit el creixement normal d'aquest arbre perennifoli.

Observacions:

Consta a l'Inventari del Consell Comarcal del Maresme com a arbres d'interès comarcal i local.

Història

Espècia autòctona, la fusta l'alzina s'ha emprat tradicionalment en el carboneig, per a transformar-la en carbó. El creixement d'aquest espècimen i de l'espècie en general és molt lent, produint una fusta extremadament dura i compacte, molt apreciada per fer eines per treballar la terra i fusteria (boter, mestre d'aixa, fuster...). De l'escorça se n'obtenen tanins que serveixen en l'adoberia i la mel monofloral. Finalment cal dir que les alzines prop de les masies han estat molt apreciades en temps on hi havia bestiar perquè els glans eren molt apreciats per donar de menjar als porcs.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.



